

Державними нагородами посмертно відзначено 46 волинських героїв

Указ «Про відзначення державними нагородами України» Президент України Петро Порошенко підписав 4 червня цього року. Тож десятеро учасників АТО з Волині, які загинули на сході країни, захищаючи рідну землю від зазіхань агресора, нагороджено медалями, 36 — орденами.

майже стільки мільйонів гривень виплатило Міністерство оборони військовослужбовцям за участь в АТО на Донбасі. Про це повідомила речник Міноборони Вікторія Кушнір.

П'яні мобілізовані розгулювали з автоматом

Їх затримали правоохоронці в Гощі, що на Рівненщині. Як повідомляє видання «Press-Центр», чоловіків було двоє. Під час огляду в одного з нетверезих військових міліціонери виявили автомат Калашникова. Пояснити, чому розгулюють селищем зі зброєю, чоловіки не змогли. Наразі всі обставини події з'ясовуються. Затриманих мобілізованих правоохоронці передали військовій службі правопорядку.

Третій Майдан почнеться ввечері, а закінчиться зранку

Українські бійці впевнено йдуть до перемоги. А також викривають нечесних і некомпетентних чиновників

Володимир Добровольський — водій-волонтер, активіст ГФ «Народна самооборона м. Рожища». На перший погляд він проста людина, а коли взнаєш його ближче, то розумієш — на таких чоловіках тримається наше сьогоднішнє. Народився та виріс Володимир на Рожищенщині. З дитинства був прирваний шанувати і любити рідну землю. Нині разом із дружиною Вірою виховують двох синів.

ПОБИТТЯ СТУДЕНТІВ СТАЛО ПЕРЕЛОМНИМ МОМЕНТОМ У ЖИТТІ ВОЛОНТЕРА

31 грудня 2013 року виявилось для Володимира переломним днем, із якого й почався відлік «до та після». Побиття студентів для чоловіка стало своєрідним викликом, адже у самого сини такого віку. Тож був переконаний: годі сидіти й мовчати, годі підкорятися злочинній владі, годі готувати і своїх дітей до такої долі... Тому, заручившись підтримкою однодумців, 1 грудня вже був на майдані Незалежності у Києві з єдиним наміром — стояти до кінця. Згодом Володимир Добровольський, учасник усіх рожищенських віч, неодноразово опинявся серед тих, хто блокував дорогу внутрішнім військам, аби не їхали на Київ. Одне слово, займався справами, які після ухвалення 16 січня законів мали назву «екстремістські» та прокували довгі роки ув'язнення. Та чи могло це злякати людину, яка живе ідеєю про квітучу Україну? Звісно, що ні.

Після подій, які відбулися 19 лютого біля Луцького МВС, Володимир долучився до рожищенських активістів із Самооборони, бо, як зазначив, «тут зібралися люди, які хочуть зруйнувати стереотип про безкарність і беззаконня правлячої верхівки, нагадати можновладцям про те, для якої місії вони були обрані народом».

Коли на півострові Крим з'явилися «зелені чоловічки», а мирні жителі й українські військові потерпали від нестачі продовольства, разом із представниками обласної асоціації фермерів відправляв, а не раз і доставляв туди особисто власну продукцію голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Рожищенського району, волонтер Руслан Хомич. А вже коли на сході країни розпочалась антитерористична операція, активісти Самооборони м. Рожища швидко зреагували на проблеми й активізували роботу зі збору продуктів та грошей на потреби солдатів. Після того як за станом здоров'я Володимира Добровольського не зарахували до лав армії, він узяв на себе відповідальність за доставку вантажів у зону АТО. Здійснивши вже безліч поїздок разом із волонтерами Юрієм Пусяком, Русланом Хомичем і лучанином Святославом Савичем на територію, де ведуться бойові дії, щоразу долаючи по 3 тис. км та доставляючи гуманітарну допомогу для українських вояків, придивався до цієї справи, бо вважає її необхідною в цей складний для країни час.

НА СХОДІ НЕ АТО, А СПРАВЖНЯ ВІЙНА

— Не можу забути своє перше враження, коли, в'їхавши в Селезнівку, побачив жахливу картину: навкруги руїни, з цілого села, де повністю знищено 66 будинків, залишилося лише п'ять, подекуди ще ви-

Володимир Добровольський (сидить) та Юрій Пусяк

дно, як тліють від недавніх вибухів дерева, витає нестерпний трупний запах, а серед усього цього бавляться дітки... — такі от суперечливі фрагменти нашого сьогоднішнього доводилося бачити водієві-волонтерів.

Люди не шкодують для армії, приносять, що мають. Не стоять осторонь, за словами мого співрозмовника, бізнесмени й депутати, від яких не раз були прохання перегадати куплений джип бійцям, передати електрогенератор, рації, гроші чи інші не менш важливі речі.

— Я не роблю нічого особливого, моя місія можлива лише завдяки небадужим людям і бізнесменам, які здійснюють пожертви для солдатів, злагодженої роботі волонтерів і громадських активістів, — уточнює свою роль у благодійній справі Володимир Добровольський, людина, яка, ризикуючи своєю безпекою, їде в саме пекло війни, де лише один залп «Урагану» нівечить 40 га землі. — Ми не ділимо захисників на своїх і не зовсім, допомагаємо всім за потребою. Їзимо за визначеним напередодні маршрутом. Щоправда, на самому початку моїх поїздок пріоритет віддавали «Айдару» й тоді ще 51-й бригаді, а згодом почали возити 128, 80, 24, 79, 101-й бригадам, спецпризначенням, батальйоном територіальної оборони та луцькій Нацгварді.

Володимир Добровольський переконує, що нині українська армія досить міцна. Залишилися ті, хто готовий захищати Україну до останнього, до перемоги. Війна об'єднала вищого керівництва часто дивують хлопців на передовій...

— Усім уже відомо, що на Сході ніяка не АТО, а справжня війна, — зазначає водій-волонтер. — Російські найманці утвердилися настільки, що навіть не зривають зі своїх форм шевронів із написом «ВДВ». Це люди, яких роками вчили воювати. В них сучасна техніка та зброя. І хоча зараз найважче, адже постійно йде провокація з боку кордону РФ, та у наших бійців дуже сильний бойовий дух. Війна об'єднала патріотів. Це вже не та українська армія, яка була, коли ми приїздили на початку весни минулого року. Хлопці налаштовані не тільки Схід відвоювати, а й повернути Крим.

Довелося волонтерів бачити і

розмовляти зі сепаратистами, коли бійці «Айдару» під час спецоперації взяли їх у бункері. Мовчазні, перелякані, думали, що їх будуть убивати. Були й із російськими паспортами.

— Є на Сході люди, які щиро допомагають українським військовим, є й такі, що зберігають нейтралітет, а деякі приходять під паркан, за яким базуються наші підрозділи, та чекають, коли привезуть «гуманітарну допомогу», — вони ж постраждали, — розповідає Володимир Добровольський.

За словами співрозмовника, коли їдеш дорогами Сходу, то серце кров'ю обливається — суцільна руїна. Найбільш скрутно було взимку, адже люди, які проживають на території бойових дій, не раз залишалися не тільки просто неба, без житла, але й без продуктів харчування та запасів на зиму. Рожищенські волонтери допомагають не тільки військовикам, але й передають певну кількість продуктів місцевому населенню.

«Всі ми люди однієї країни і повинні реально оцінювати ситуацію та, нарешті, об'єднатися проти злочинців, які роками затягували зашморг на нашій шії», — каже волонтер.

НАГОРОДИ ЗНАЙШЛИ СВОГО ГЕРОЯ

В червні чоловік «відзначає» річницю свого волонтерського життя на колесах. За цей час, як сам зізнається, Луганську область вивчив краще, ніж Волинську. Оцінити всю нелегку, небезпечну роботу здатен не кожен, бо ж не кожен зрозуміє, як це — їхати дорогою, на якій ще «пилюка після снарядів не розвіялася».

Володимир Добровольський ніколи не чекав ні визнання, ні нагород — він просто робить свою справу. Нагороди самі знайшли його. Першу медаль від Всеукраїнського об'єднання «Крайна» «За оборону рідної держави» отримав 3 березня 2015 року з рук начальника УМВС України у Волинській області Петра Шпиги. 29 березня митрополит Луцький і Волинський Михаїл із благословення Патріарха Філарета вручив йому медаль УПЦ КП «За жертвність і любов до України». Перед врученням владика нагадав слова з євангельського писання:

«Хто хоче бути більшим між вами, нехай буде вам слугою», побажавши волонтерам і надалі «бути великими у своїх вчинках, починаючи з елементарного — служіння ближнім своїм». Ще одну медаль Всеукраїнського об'єднання «За гідність і патріотизм» волонтеру вручив народний депутат України, командир роти «Захід» 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар» ЗСУ Ігор Лапін.

— Медалі «За жертвність і любов до України» та «За гідність і патріотизм» отримав і рожищенський волонтер Юрій Пусяк, який неодноразово виїздив на Схід разом зі мною, — зауважив Володимир Добровольський. — Звичайно, велика честь отримати нагороди, але вони стосуються кожного небадужого, який словом і ділом наближає перемогу, хто в такі складні часи бореться за нашу країну. Волонтери самотужки просто не впоралися би без підтримки українців, й у своїй діяльності вони є проміжною ланкою між щедрим тилом і нужденним фронтом. Хочеться подякувати всім тим людям, які щиро, не заради піару перед виборами, знаходять можливість допомогти солдатам. Нині наша Соборність перетворилася на справжню національну ідею. Протягом останнього року військові, волонтери та мільйони простих людей

піднялися на захист єдності та цілісності України. Та все-таки є й такі, які користуються цією війною. На жаль, безліч байдужих до людських жертв. Прикро було, коли на площі Незалежності рожищани зустрічали загиблого кіборга Василя Смолярчука, а з імпровізованої трибуни тричі пролунали слова: «Він загинув, захищаючи Дніпропетровський аеропорт». Як бачимо, деякі чиновники не орієнтуються, де саме відбуваються бойові дії. Тому для того, щоб вони наочно змогли оцінити цю ситуацію, пропоную під час мого наступного рейсу влаштувати «екскурсію» на Схід. Не до кінця зрозуміла позиція місцевої влади, яка не змогла знайти в районному бюджеті кошти для повернення полеглої воїна додому, довелося звертатися до підприємець. Та й узагалі створюється таке враження, що посадовці не хочуть разом із народом злагоджено пліч-о-пліч працювати на підтримку армії. Останнім таким доказом стало проведення в нашому місті благодійної акції «Рожище — місто патріотів». Подейкують, що голова Рожищенської райдержадміністрації «образилася», що її не запросили на святкування, і висловила усні «подяки» всім керівникам, які їй підпорядковуються, за допомогу в проведенні свята.

Одне слово, волонтери — це справжні патріоти нашої держави, вони, як ніхто інший, розуміють хлопців на передовій. Як зазначив Володимир Добровольський, «вояки чекають не стільки продуктів, скільки новин від волонтерів, щоб укотре переконалися, що там, на мирній землі, є заради кого боротися».

— Спочатку в зоні АТО все здавалося незрозумілим, дивним, — підкреслює співрозмовник. — Нині ж бійці впевнено йдуть до перемоги. А також викривають нечесних і некомпетентних чиновників, передаючи їм месиджі такого змісту: «Третій Майдан почнеться ввечері, а закінчиться зранку». Тож є над чим подумати.

Сьогодні ми стоїмо на порозі великих змін. І, як ніколи раніше, маємо матеріально та морально підтримати тих, хто воює за наше майбутнє на сході країни. Активісти переконані, що тільки злагоджена робота кожного українця пришвидшить час перемоги над окупантом. І не забуваймо про людей, які невтомно працюють у тилу. Вони скромні, непомітні, проте ладні віддати за волю країни і зароблені кошти, і власне здоров'я, і навіть життя...

Степан ВОЛИНЕЦЬ

